

[Wilhjelm]

stillinger skulle have afsmittende virkning på op imod 200 stillinger i alt, tyder alt på, at anvendelse af udenlandsk konsulentbistand til samme opgaver meget let bliver langt dyrere. Derfor ønskes også merudgiften herved belyst i ministerens svar.

Besvarelse (26/10 82):

Engergiministeren (Knud Enggaard):

Spørgeren henviser til en bestemt fagretlig voldgiftssag mellem finansministeriet og Dansk Magisterforening, hvorfor jeg har forelagt spørgsmålet for finansministeren, der har udtalt følgende:

»Spørgsmålet om, hvorvidt geologer ved Danmarks Geologiske Undersøgelse har krav på kvalifikationstillæg, skal i henhold til de mellem akademikerorganisationerne og finansministeriet indgåede overenskomster forhandles i hvert enkelt tilfælde. I tilfælde af, at der ikke kan opnås en forhandlingsløsning, kan sagen af parterne søges løst ad fagretlig vej. Den af spørgeren nævnte voldgiftsafgørelse tager derfor ikke generelt stilling til, hvorvidt der kan ydes tillæg til de ved Danmarks Geologiske Undersøgelse ansatte videnskabelige assistenter.

Ved forhandlingerne om ydelse af kvalifikationstillæg til den omhandlede personalegruppe er finansministeriet opmærksomt på den af spørgeren påpegede risiko for, at de ansatte efter opnåelsen af ekspertise på området vil kunne overgå til ansættelse i den private sektor.«

På baggrund heraf finder jeg derfor ikke, at det er aktuelt at skønne over eventuelle merudgifter til konsulentbistand.

Jeg skal samtidig oplyse, at benyttelse af konsulenter siden 1974 er indgået i løsningen af forvaltningsopgaverne på undergrundslovens område, og at det også vil være tilfældet i fremtiden.

Spm. nr. S 55

Til *justitsministeren* (13/10 82) af:

Wilhjelm (VS):

»Kan ministeren oplyse, hvor langt registertilsynet er nået i de bestræbelser på at bringe politiregistrenes kontrol og sletningsbestemmelser i overensstemmelse med tilsynets krav, som tilsynet lovede i sin årsberetning for 1979, men ikke siden har omtalt –

heller ikke i den netop offentliggjorte beretning for 1981?«

Begrundelse

I sin første årsberetning havde registertilsynet et særligt afsnit om kriminalregisteret. I betragtning af de meget følsomme oplysninger, der er indeholdt i dette register, udtrykte tilsynet store betænkeligheder dels ved de manglende kontrolforanstaltninger (idet samtlige politikorpsets dengang 8.300 medlemmer havde adgang til oplysningerne uden identitetskontrol), dels ved sletningsbestemmelserne, som reelt viste sig at være fiktive, og som tilsynet krævede erstattet med faste regler for destruktion af »slettede« oplysninger.

Af samme grund gav registertilsynet i 1979 kun en midlertidig og betinget godkendelse af politiregistrene, og det blev i årsberetningen stillet i udsigt, at de påpegede mangler ville blive drøftet med justitsministeriet i løbet af 1980.

I årsberetningen for 1980 nævner tilsynet imidlertid ikke sagen med ét ord. Og nu er 1981-beretningen netop offentliggjort, igen uden ét ord om politiregistrene.

I mellemtiden har der både i offentligheden og i folketinget været debat om og kritik af de fra et retsbeskyttelsessynspunkt helt uacceptable regler for registrene fra 1978. Så meget mere besynderligt forekommer det, hvis tilsynet af sig selv skulle have droppet den sag, som det for tre år siden af egen drift tog op og lovede at gøre noget ved.

Besvarelse (26/10 82):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Adskillige af de sikkerhedsmæssige spørgsmål, som er nævnt i registertilsynets årsberetning for 1979, er blevet løst i overensstemmelse med registertilsynets ønsker. Dette gælder f.eks. ønsket om EDB-terminaler til erstatning for telexmaskiner overalt i politiet, og det gælder ønsket om destruktion efter en bestemt kortere periode af de udskrifter af kriminalregisteret (mikrofiche), som foretages i forbindelse med sletning af oplysninger. I det hele taget har justitsministeriet, rigspolitietschefen og registertilsynet et løbende samarbejde omkring disse og andre sikkerheds-spørgsmål.